ISSN 1977-0871

Den Europæiske Unions Tidende

C 151

Dansk udgave

55. årgang

26. maj 2012

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer | Indhold | Side

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 151/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 138 af 12.5.2012 1

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 151/02 Sag C-504/09 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, Ungarn, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Republikken Polens nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012 — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive beføjelser — ligebehandling) 2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2012/C 151/03 Sag C-505/09 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Republikken Estlands nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive beføjelser — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87 — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik) 2

2012/C 151/04 Forenede sager C-7/10 og 9/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2012 — Staatssecretaris van Justitie mod Tayfun Kahveci (sag C-7/10) og Osman Inan (sag C-9/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — opholdsret — familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har opnået statsborgerskab — bevarelse af tyrkisk statsborgerskab — tidspunkt for naturalisering) 3

2012/C 151/05 Sag C-185/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — direktiv 2001/83/EF — artikel 5 og 6 — medicinske specialiteter — humanmedicinske lægemidler — tilladelse til markedsføring — en medlemsstats lovgivning, der tillader markedsføring uden forudgående tilladelse af lægemidler med lavere pris og tilsvarende karakteristika som lægemidler, der har opnået tilladelse) 3

2012/C 151/06 Sag C-209/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. marts 2012 — Post Danmark A/S mod Konkurrencerådet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Artikel 82 EF — postvirksomhed, der har en dominerende stilling og befordringspligt for så vidt angår distribution af visse adresserede forsendelser — anvendelse af lave priser over for visse af en konkurrents tidligere kunder — manglende bevis vedrørende hensigten — prisdiskrimination — selektivt lave priser — faktisk eller sandsynlig eliminering af en konkurrent — virkning på konkurrencen og følgelig for forbrugerne — objektiv begrundelse) 4

2012/C 151/07 Sag C-243/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtteordning til fordel for hotelindustrien på Sardinien — tilbagesøgning) 4

2012/C 151/08 Sag C-414/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2012 — Véleclair SA mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Moms — sjette direktiv — artikel 17, stk. 2, litra b) — afgiftspålæggelse af et produkt, der indføres fra et tredjeland — nationale bestemmelser — ret til momsfradrag ved indførsel — betingelse — den afgiftspligtiges faktiske betaling af afgiften) 5

2012/C 151/09 Sag C-417/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod 3M Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Direkte beskatning — bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans — misbrug af rettighed — artikel 4, stk. 3, TEU — friheder sikret af traktaten — princippet om forbud mod forskelsbehandling — statsstøtte — forpligtelse til at sikre EU-rettens effektive anvendelse) 5

2012/C 151/10 Sag C-436/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. marts 2012 — État belge mod BLM SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Sjette momsdirektiv — artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b) — ret til fradrag — investeringsgode tilhørende en afgiftspligtig juridisk person, og som stilles til rådighed til privat brug for dennes personale) 6

DA

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 151/11	Sag C-500/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Ufficio IVA di Piacenza mod Belvedere Costruzioni Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Italien) (Skatter og afgifter — moms — artikel 4, stk. 5, TEU — sjette direktiv — artikel 2 og 22 — automatisk afslutning af sager, der verserer for en skattedomstol i tredje instans)	6
2012/C 151/12	Sag C-564/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mod Pfeifer & Langen KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 og 4 — administrative foranstaltninger — tilbagebetaling af uberettiget opnåede fordele — mora- og udligningsrenter, der følger af national ret — anvendelse af forældelsesreglerne i forordning nr. 2988/95 på tilbagebetaling af disse morarenter — begyndelsestidspunkt for forældelsen — begrebet »suspension« — begrebet »afbrydelse«)	7
2012/C 151/13	Sag C-599/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — SAG ELV Slovensko a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe a.s., TESLA Stropokov a.s., Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG og Stalexport Autostrady SA mod Úrad pre verejné obstarávanie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Offentlige indkøb — direktiv 2004/18/EF — procedurer for tildeling af kontrakter — begrænset udbud — vurderingen af buddet — den ordregivende myndigheds anmodninger om supplerende tilbudsoplysninger — betingelser)	7
2012/C 151/14	Sag C-607/10: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — betingelser for godkendelse af bestående anlæg — forpligtelse til at sikre driften af sådanne anlæg i overensstemmelse med direktivets krav)	8
2012/C 151/15	Sag C-1/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Mainz — Tyskland) (Miljø — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 18, stk. 1 og 4 — overførsel af visse former for affald — artikel 3, stk. 2 — lovpligtige oplysninger — identiteten på affaldsproducenten — mellemhandlerens manglende angivelse — beskyttelse af forretningshemmeligheder)	8
2012/C 151/16	Forenede sager C-164/10 — C-176/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Emanuele Ferazzoli m.fl. mod Ministero dell'Interno (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)	9

DA

(Fortsættes)

2012/C 151/17 Sag C-255/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Alessandro Sacchi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Roma — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 10

2012/C 151/18 Sag C-279/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Matteo Minesi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Verbania — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 10

2012/C 151/19 Sag C-413/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti og Concetta Zungri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Prato — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 11

2012/C 151/20 Sag C-501/10: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Raffaele Russo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 12

DA

2012/C 151/21 Sag C-107/11: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta mod Massimiliano Rizzo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 13

2012/C 151/22 Sag C-368/11: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Raffaele Arrichiello (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 13

2012/C 151/23 Sag C-612/11: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Vincenzo Veneruso (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed) 14

2012/C 151/24 Sag C-94/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 20. februar 2012 — Swm Costruzioni 2 SpA og D.I. Mannocchi Luigino mod Provincia di Fermo 15

2012/C 151/25 Sag C-100/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 24. februar 2012 — Fastweb SpA mod Azienda Sanitaria Locale di Alessandria 15

2012/C 151/26 Sag C-105/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Essent NV og Essent Nederland BV 15

2012/C 151/27 Sag C-106/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Eneco Holding NV 16

DA

(Fortsættes)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 151/28	Sag C-107/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Delta NV	16
2012/C 151/29	Sag C-108/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Vâlcea (Rumænien) den 29. februar 2012 — SC Volksbank România SA mod Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea	17
2012/C 151/30	Sag C-111/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. februar 2012 — Ministero per i beni e le attività culturali m.fl. mod Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl.	17
2012/C 151/31	Sag C-113/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 1. marts 2012 — Donal Brady mod Environmental Protection Agency	18
2012/C 151/32	Sag C-117/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Burgos (Spanien) den 5. marts 2012 — La Retoucherie de Manuela, S.L. mod La Retoucherie de Burgos, S.C.	18
2012/C 151/33	Sag C-123/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Giurgiu (Rumænien) den 6. marts 2012 — SC Volksbank România SA mod Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu	19
2012/C 151/34	Sag C-124/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Plovdiv (Bulgarien) den 7. marts 2012 — AES-3C Maritza East 1 EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Plovdiv	19
2012/C 151/35	Sag C-128/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho do Porto (Portugal) den 8. marts 2012 — Sindicato dos Bancários do Norte m.fl. mod BPN — Banco Português de Negócios, SA	20
2012/C 151/36	Sag C-136/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. marts 2012 — Consiglio Nazionale dei Geologi mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	20
2012/C 151/37	Sag C-137/12: Sag anlagt den 14. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2012/C 151/38	Sag C-138/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 15. marts 2012 — Rusedespred OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2012/C 151/39	Sag C-142/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 21. marts 2012 — Hristomir Marinov mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« gr. Varna — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	25
2012/C 151/40	Sag C-147/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hovrätten för Nedre Norrland (Sverige) den 26. marts 2012 — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB mod Frank Koot og Evergreen Investments AB	25

DA

2012/C 151/41 Sag C-163/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. marts 2012 — Anex Customs BVBA mod Belgische Staat og KBC Bank NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) 26

Retten

2012/C 151/42 Sag T-114/09: Rettens kendelse af 22. marts 2012 — Viasat Broadcasting UK mod Kommissionen (Statsstøtte — tilbagebetaling af støtten — søgsmålsinteresse ophørt — ufornødent at træffe afgørelse) 27

2012/C 151/43 Sag T-273/09: Rettens kendelse af 19. marts 2012 — Associazione »Giùlemanidallajuve« mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — misbrug af dominerende stilling — afvisning af klage — berettiget interesse — fællesskabsinteresse — søgsmål, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet) 27

2012/C 151/44 Sag T-327/09: Rettens kendelse af 27. marts 2012 — Connefroy m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — ikke individuelt berørt — afvisning) 27

2012/C 151/45 Sag T-508/09: Rettens kendelse af 26. marts 2012 — Cañas mod Kommissionen (Konkurrence — antidoping-regler — beslutning om at afvise en klage — ophør af et arbejdsforhold — bortfald af retlig interesse — ufornødent at træffe afgørelse) 28

2012/C 151/46 Sag T-236/10: Rettens kendelse af 29. marts 2012 — Asociaciôn Española de Banca mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning, der muliggør skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af udenlandske kapitalandele — beslutning, der erklærer støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet, og ikke foreskriver tilbagesøgning af støtte — sammenslutning — ikke individuelt berørt — afvisning) 28

2012/C 151/47 Sag T-261/11: Rettens kendelse af 27. marts 2012 — European Goldfields mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — Grækenlands statsstøtte til mineselskabet Ellinikos Chrysos, bestående i overdragelse af minedriften Cassandra til en pris under den reelle markedsværdi og fritagelse for at betale afgifter af transaktionen — beslutning, der erklærer støtten ulovlig og anordner tilbagesøgning heraf med tillæg af renter — manglende retlig interesse — afvisning) 29

2012/C 151/48 Sag T-341/11: Rettens kendelse af 23. marts 2012 — Ecologistas en Acción mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — retlig interesse — udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget — ufornødent at træffe afgørelse) 29

2012/C 151/49 Sag T-97/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Makhlouf mod Rådet 29

2012/C 151/50 Sag T-98/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Makhlouf mod Rådet 30

DA

(Fortsættes)

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side

2012/C 151/51	Sag T-99/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet	30
2012/C 151/52	Sag T-100/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Almashreq Investment mod Rådet	30
2012/C 151/53	Sag T-101/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Cham mod Rådet	31
2012/C 151/54	Sag T-102/12: Sag anlagt den 22. februar 2012 — Sorouh mod Rådet	31
2012/C 151/55	Sag T-103/12: Sag anlagt den 24. februar 2012 — T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen	31
2012/C 151/56	Sag T-125/08: Rettens kendelse af 30. marts 2012 — Atlantean mod Kommissionen	33
2012/C 151/57	Sag T-368/08: Rettens kendelse af 27. marts 2012 — Atlantean mod Kommissionen	33
2012/C 151/58	Sag T-501/09: Rettens kendelse af 26. marts 2012 — PhysioNova mod KHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)	33
2012/C 151/59	Sag T-581/10: Rettens kendelse af 28. marts 2012 — X Technology Swiss mod KHIM — Brawn (X Undergear)	33

DA

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 151/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 138 af 12.5.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 133 af 5.5.2012

EUT C 126 af 28.4.2012

EUT C 118 af 21.4.2012

EUT C 109 af 14.4.2012

EUT C 89 af 24.3.2012

EUT C 80 af 17.3.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, Ungarn, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-504/09 P) [1]

(Appel — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Republikken Polens nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter for perioden 2008-2012 — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive beføjelser — ligebehandling)

(2012/C 151/02)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved E. Kružíková og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Republikken Polen (ved M. Szpunar, M. Nowacki og B. Majczyna, som befuldmægtigede), Ungarn, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, og barrister J. Maurici)

Intervenienter til støtte for Republikken Polen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og D. Hadroušek, som befuldmægtigede) og Rumænien (ved conseillers V. Angelescu og A. Cazacioc)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 23. september 2009 i sag T-183/08, Polen mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig af 26. marts 2007 vedrørende den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Polen har fremlagt for 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32) — ne ultra petita-princippet — legalitetskontrollens grænser — tilsidesættelse af artikel 48, stk. 2, i Rettens procesreglement — fortolkning af artikel 296 i TEUF, af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF samt af artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, i Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

3) *Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Rumænien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.*

---

[1] EUT C 51 af 27.2.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland, Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-505/09 P) [1]

(Appel — miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Republikken Estlands nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — medlemsstaternes og Kommissionens respektive beføjelser — artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87 — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik)

(2012/C 151/03)

Processprog: estisk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved E. Kružíková, E. Randvere og E. White, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Danmark (ved C. Vang, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Republikken Estland (ved L. Uibo og M. Linntam, som befuldmægtigede), Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Intervenienter til støtte for Republikken Estland: Den tjekkiske Republik (ved M. Smolek, som befuldmægtiget) og Republikken Letland (ved K. Drēviņa og M.I. Kalniņš, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 23. september 2009 i sag T-263/07, Estland mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning af 4. maj 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Estland har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32) — urigtig retlig vurdering af, om annullationssøgsmålet kunne antages til realitetsbehandling — fejlfortolkning af artikel 9, stk. 1 og 3, og af artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF samt af det almindelige ligebehandlingsprincip — fejlfortolkning af indholdet og rækkevidden af princippet om god forvaltning — urigtig vurdering af bestemmelserne i den anfægtede beslutning som værende uadskillelige, hvilket førte til, at denne beslutning blev annulleret i sin helhed og ikke delvist

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

3) *Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark og Republikken Letland bærer deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2012 — Staatssecretaris van Justitie mod Tayfun Kahveci (sag C-7/10) og Osman Inan (sag C-9/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Forenede sager C-7/10 og 9/10) ([1])

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — opholdsret — familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har opnået statsborgerskab — bevarelse af tyrkisk statsborgerskab — tidspunkt for naturalisering)

(2012/C 151/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie

Sagsøgte: Tayfun Kahveci (sag C-7/10) og Osman Inan (sag C-9/10)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 7 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af det associeringsråd, der blev oprettet ved associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — familiemedlemmer til en naturaliseret tyrkisk statsborger, der har bevaret sit tyrkiske statsborgerskab — tidspunkt for naturalisering

Konklusion

Artikel 7 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, som er vedtaget af det associeringsråd, der er oprettet ved associeringsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, skal fortolkes således, at familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, fortsat kan påberåbe sig denne bestemmelse, når arbejdstageren har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten og samtidig har bevaret det tyrkiske statsborgerskab.

([1]) EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-185/10) ([1])

(Traktatbrud — direktiv 2001/83/EF — artikel 5 og 6 — medicinske specialiteter — humanmedicinske lægemidler — tilladelse til markedsføring — en medlemsstats lovgivning, der tillader markedsføring uden forudgående tilladelse af lægemidler med lavere pris og tilsvarende karakteristika som lægemidler, der har opnået tilladelse)

(2012/C 151/05)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Szpunar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler

(EFT L 311, s. 67) — en medlemsstats lovgivning, der tillader markedsføring uden forudgående autorisation af lægemidler med lavere pris og tilsvarende karakteristika som lægemidler, der er blevet autoriserede i denne stat

Konklusion

1) *Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 4 i lov om lægemidler (Prawo farmaceutyczne) af 6. september 2001, som ændret ved lov af 30. marts 2007, for så vidt som denne retlige bestemmelse undtager lægemidler hidrørende fra udlandet, som har de samme virksomme stoffer, den samme dosering og den samme form som lægemidler, der er blevet tildelt markedsføringstilladelse i Polen, fra kravet om markedsføringstilladelse, på betingelse af, bl.a., at prisen på disse indførte lægemidler er konkurrencedygtig sammenlignet med prisen på de lægemidler, der har opnået en sådan tilladelse.*

2) *Republikken Polen betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. marts 2012 — Post Danmark A/S mod Konkurrencerådet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-209/10) (1)

(Artikel 82 EF — postvirksomhed, der har en dominerende stilling og befordringspligt for så vidt angår distribution af visse adresserede forsendelser — anvendelse af lave priser over for visse af en konkurrents tidligere kunder — manglende bevis vedrørende hensigten — prisdiskrimination — selektivt lave priser — faktisk eller sandsynlig eliminering af en konkurrent — virkning på konkurrencen og følgelig for forbrugerne — objektiv begrundelse)

(2012/C 151/06)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Post Danmark A/S

Sagsøgt: Konkurrencerådet

Biintervenient: Forbruger-Kontakt a-s

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Højesteret — fortolkning af artikel 82 EF (nu artikel 102 TEUF) — misbrug af dominerende stilling — postvirksomhed, som har en dominerende stilling og befordringspligt vedrørende omdeling af adresserede breve og pakker, har anvendt selektive prisnedsættelser for distribution af adresseløse forsendelser til et niveau lavere end virksomhedens gennemsnitlige samlede omkostninger, men over virksomhedens gennemsnitlige inkrementelle omkostninger — misbrug med det formål at eliminere en konkurrent

Konklusion

Artikel 82 EF skal fortolkes således, at en dominerende virksomheds politik med lave priser, som anvendes i forhold til visse af en konkurrents tidligere, vigtige kunder, ikke kan anses for at udgøre et ekskluderende misbrug alene med den begrundelse, at den pris, som virksomheden anvender over for en af sine kunder, ligger på et niveau lavere end de gennemsnitlige samlede omkostninger, der henføres til den pågældende aktivitet, men over de gennemsnitlige inkrementelle omkostninger i forbindelse hermed, således som disse er blevet fastlagt under den procedure, der ligger til grund for hovedsagen. Med henblik på at vurdere, om der foreligger konkurrencebegrænsende virkninger under omstændigheder som de i nævnte sag omhandlede, skal det undersøges, om denne prispolitik uden objektiv begrundelse medfører, at denne konkurrent faktisk eller sandsynligvis elimineres til skade for konkurrencen og følgelig for forbrugernes interesser.

(1) EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-243/10) (1)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtteordning til fordel for hotelindustrien på Sardinien — tilbagesøgning)

(2012/C 151/07)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — misbrug af støtte N 272/98« Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (meddelt under nummer K(2008) 2997) (EUT L 302, s. 9)

Konklusion

1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — misbrug af støtte N 272/98« Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003), idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på tilbagesøgning hos støttemodtagerne af den støtte, som i henhold til beslutningen blev fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.*

2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. marts 2012 — Véleclair SA mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-414/10) ([1])

(Moms — sjette direktiv — artikel 17, stk. 2, litra b) — afgiftspålæggelse af et produkt, der indføres fra et tredjeland — nationale bestemmelser — ret til momsfradrag ved indførsel — betingelse — den afgiftspligtiges faktiske betaling af afgiften)

(2012/C 151/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Véleclair SA

Sagsøgt: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'Etat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 17, stk. 2, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, der betinger retten til fradrag for merværdiafgift ved indførsel af den afgiftspligtiges faktiske betaling af denne afgift

Konklusion

Artikel 17, stk. 2, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke tillader en medlemsstat at gøre retten til fradrag af merværdiafgift ved indførslen betinget af, at den afgiftspligtige faktisk forudgående har betalt denne afgift, når den afgiftspligtige person også er den person, der er berettiget til fradraget.

([1]) EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate mod 3M Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-417/10) ([1])

(Direkte beskatning — bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans — misbrug af rettighed — artikel 4, stk. 3, TEU — friheder sikret af traktaten — princippet om forbud mod forskelsbehandling — statsstøtte — forpligtelse til at sikre EU-rettens effektive anvendelse)

(2012/C 151/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell'Economia e delle Finanze og Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: 3M Italia SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione — selskabsskat — national lovgivning, der fastsætter en forskellig procentsats for beskatning af selskabers udbytte alt efter deres hjemsted — økonomisk transaktion, som involverer selskaber, der har hjemsted i Italien, og selskaber med hjemsted i udlandet — administrativ afgørelse om at anse den skyldige skat for anvendelig på selskaber, der har hjemsted i udlandet — begrebet misbrug af rettigheder, som defineret i sag C-255/02, Halifax m.fl. — anvendelse på ikke-harmoniserede nationale skatter, såsom direkte skat

Konklusion

EU-retten — herunder navnlig princippet om forbud mod misbrug af rettigheder, artikel 4, stk. 3, TEU, de i EUF-traktaten sikrede friheder, princippet om forbud mod forskelsbehandling, statsstøttereglerne samt pligten til at sikre EU-rettens effektive anvendelse — skal fortolkes således, at den i en sag som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører direkte beskatning, er til hinder for anvendelsen af en national

bestemmelse, som fastsætter adgang til bilæggelse af sager, der verserer for den ret, som træffer afgørelse i sidste instans, mod betaling af et beløb på 5 % af tvistens værdi, når baggrunden for disse sager er en sag, der blev anlagt ved første instans mere end ti år inden denne bestemmelses ikrafttrædelsesdato, og når skattemyndigheden har tabt sagen ved de to første retsinstanser.

(1) EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. marts 2012 — État belge mod BLM SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)

(Sag C-436/10) (1)

(Sjette momsdirektiv — artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b) — ret til fradrag — investeringsgode tilhørende en afgiftspligtig juridisk person, og som stilles til rådighed til privat brug for dennes personale)

(2012/C 151/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge — SPF Finances

Sagsøgt: BLM SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Mons — fortolkning af artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — investeringsgode, der stilles til rådighed for og delvist benyttes til privat brug af en juridisk persons direktør og dennes familie, som har givet ret til fradrag for den indgående afgift — udelukkelse af retten til fradrag

Konklusion

1) *Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a), og artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, der, selv om kendetegnene for bortforpagtning eller udlejning i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), ikke foreligger, behandler anvendelse af en del af en bygning, der er opført af en afgiftspligtig juridisk person, eller hvorover den afgiftspligtige juridiske person har en tinglig rettighed, til privat brug for den juridiske persons personale, som en tjenesteydelse, der er fritaget for merværdiafgift i medfør af sidstnævnte bestemmelse, når dette investeringsgode har givet ret til fradrag for den indgående afgift.*

2) *Det påhviler den forelæggende ret at bedømme, om der i en situation som den i hovedsagen foreliggende kan anses at være tale om en udlejning af en fast ejendom i henhold til nævnte artikel 13, punkt B, litra b).*

(1) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Ufficio IVA di Piacenza mod Belvedere Costruzioni Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Italien)

(Sag C-500/10) (1)

(Skatter og afgifter — moms — artikel 4, stk. 5, TEU — sjette direktiv — artikel 2 og 22 — automatisk afslutning af sager, der verserer for en skattedomstol i tredje instans)

(2012/C 151/11)

Processprog: italien

Den forelæggende ret

Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ufficio IVA di Piacenza

Sagsøgt: Belvedere Costruzioni Srl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — merværdiafgift — artikel 2 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre en effektiv opkrævning af moms — national lovgivning, der på visse betingelser foreskriver, at den retslige procedure i skatte og afgiftssager afsluttes, uden at tredjeinstansretten tager stilling til realiteten, hvorved den afgørelse, der er truffet i anden instans, får retskraft — angivelig virkning som et afkald på opkrævning af en harmoniseret afgift

Konklusion

Artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 2 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for anvendelsen af en national undtagelsesbestemmelse på merværdiafgiftsområdet som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en automatisk afslutning af sager, der verserer for en skattedomstol i tredje instans, når disse sager er blevet anlagt i første instans mere end ti år — og i praksis mere end 14 år — før denne bestemmelses ikrafttræden, når skattemyndigheden har tabt sagen ved de to første retsinstanser, og når nævnte automatiske afslutning medfører, at andeninstansafgørelsen opnår retskraft, og at det krav, som skattemyndigheden har nedlagt påstand om, bortfalder.

(1) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mod Pfeifer & Langen KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-564/10) (1)

(Forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — artikel 3 og 4 — administrative foranstaltninger — tilbagebetaling af uberettiget opnåede fordele — mora- og udligningsrenter, der følger af national ret — anvendelse af forældelsesreglerne i forordning nr. 2988/95 på tilbagebetaling af disse morarenter — begyndelsestidspunkt for forældelsen — begrebet »suspension« — begrebet »afbrydelse«)

(2012/C 151/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Sagsøgt: Pfeifer & Langen KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) — tilbagebetaling af urigtigt udbetalt støtte — anvendeligheden af artikel 3 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 på forældelse af rentekrav, i henhold til national ret, ud over tilbagebetaling af beløb, der er modtaget med urette

Konklusion

Artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte forældelsesfrist for inddrivelsen af hovedkravet, der svarer til tilbagebetaling af en fordel, der med urette er modtaget fra EU's budget, ikke finder anvendelse på inddrivelsen af renter, der er opstået i anledning af dette krav, når forpligtelsen til at betale disse renter ikke følger af EU-retten, men alene af en forpligtelse i henhold til national ret.

(1) EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — SAG ELV Slovensko a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe a.s., TESLA Stropokov a.s., Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG og Stalexport Autostrady SA mod Úrad pre verejné obstarávanie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-599/10) (1)

(Offentlige indkøb — direktiv 2004/18/EF — procedurer for tildeling af kontrakter — begrænset udbud — vurderingen af buddet — den ordregivende myndigheds anmodninger om supplerende tilbudsoplysninger — betingelser)

(2012/C 151/13)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SAG ELV Slovensko a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe a.s., TESLA Stropokov a.s., Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG og Stalexport Autostrady SA

Sagsøgt: Úrad pre verejné obstarávanie

Procesdeltager: Národná dial'ničná spoločnost' a.s.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Najvyšší súd Slovenskej republiky — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), og navnlig af direktivets artikel 2, 51 og 55 — eventuel forpligtelse for den ordregivende myndighed til om fornødent at anmode om supplerende oplysninger om et tilbud — udstrækningen af denne forpligtelse

Konklusion

Artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at den kræver tilstedeværelsen i den nationale lovgivning af en bestemmelse såsom artikel 42, stk. 3, i lov nr. 25/2006 om offentlige udbud, i den affattelse, der finder anvendelse i hovedsagen, der i det væsentlige bestemmer, at den ordregivende myndighed, hvis en ansøger tilbyder en unormalt lav pris, skriftligt skal anmode ansøgeren om supplerende oplysninger om tilbuddets pris. Det tilkommer den nationale retsinstans under hensyn til samtlige akter i den sag, der er forelagt den, at undersøge, om anmodningen om supplerende oplysninger har gjort det muligt for den berørte ansøger at forklare buddets sammensætning tilstrækkeligt.

Artikel 55 i direktiv 2004/18 er til hinder for standpunktet hos den ordregivende myndighed, som er af den opfattelse, at det ikke påhviler myndigheden at anmode ansøgeren om at forklare en unormalt lav pris.

Artikel 2 i direktiv 2004/18 er ikke til hinder en bestemmelse i den nationale lovgivning såsom artikel 42, stk. 2, i den nævnte lov nr. 25/2006, hvorefter den ordregivende myndighed i det væsentlige skriftligt kan anmode ansøgerne om supplerende tilbudsoplysninger — uden dog at kræve eller acceptere en ændring i buddet. Under udøvelsen af det skøn, som således tilkommer den ordregivende myndighed, påhviler det sidstnævnte at behandle de forskellige ansøgere ens og rimeligt, således at anmodningen om supplerende oplysninger ikke efter afslutningen af proceduren for udvælgelse af tilbuddene og i lyset af resultatet heraf kan fremstå som uberettiget at have begunstiget eller forskelsbehandlet den eller de ansøgere, som har været genstand for denne anmodning.

([1]) EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 29. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-607/10) ([1])

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — betingelser for godkendelse af bestående anlæg — forpligtelse til at sikre driften af sådanne anlæg i overensstemmelse med direktivets krav)

(2012/C 151/14)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT L 24, s. 8) — betingelser for godkendelse af bestående anlæg — forpligtelse til at sikre driften af sådanne anlæg i overensstemmelse med direktivets krav

Konklusion

1) *Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (kodificeret udgave), idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder ved hjælp af godkendelser udstedt i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 8 eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene har sørget for, at samtlige bestående anlæg drives i overensstemmelse med kravene i direktivets artikel 3, 7, 9, 10, 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2.*

2) *Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. marts 2012 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Mainz — Tyskland)

(Sag C-1/11) ([1])

(Miljø — forordning (EF) nr. 1013/2006 — artikel 18, stk. 1 og 4 — overførsel af visse former for affald — artikel 3, stk. 2 — lovpligtige oplysninger — identiteten på affaldsproducenten — mellemhandlerens manglende angivelse — beskyttelse af forretningshemmeligheder)

(2012/C 151/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Mainz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Sagsøgt: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Mainz — fortolkning af artikel 18, stk. 1, og stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1) — dokument i bilag VII til den nævnte forordning, der indeholder de oplysninger, der skal ledsage overførslen af visse typer affald — mellemhandlerens ret til at udlade at angive affaldsproducenten i dette dokument med henblik på at beskytte sine kundeoplysninger over for køberen

Konklusion

1) *Artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 308/2009 af 15. april 2009, skal fortolkes således, at den ikke giver en mellemhandler, som står for en affaldsoverførsel, mulighed for at undlade at afsløre identiteten på affaldsproducenten over for modtageren af overførslen som fastsat i denne artikels stk. 1, sammenholdt med bilag VII til nævnte forordning, på trods af at denne manglende afsløring er nødvendig for beskyttelsen af mellemhandlerens forretningshemmeligheder.*

2) *Artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning nr. 308/2009, skal fortolkes således, at den i forbindelse med en affaldsoverførsel, som henhører under denne bestemmelse, forpligter en mellemhandler til at udfylde rubrik 6 i det dokument, som er indeholdt i bilag VII til forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning nr. 308/2009, og udlevere dette til modtageren, uden at rækkevidden af denne forpligtelse kan begrænses af en ret til beskyttelse af forretningshemmeligheder.*

(1) EUT C 95 af 26.3.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Emanuele Ferazzoli m.fl. mod Ministero dell'Interno (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien)

(Forenede sager C-164/10 — C-176/10) (1)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Emanuele Ferazzoli (sag C-164/10), Cosima Barberio (sag C-165/10), Patrizia Banchetti (sag C-166/10), Andrea Palomba (sag C-167/10), Michele Fanelli (sag C-168/10), Sandra Castronovo (sag C-169/10), Mirko De Filippo (sag C-170/10), Andrea Sacripanti (sag C-171/10), Emiliano Orru' (sag C-172/10), Fabrizio Cariulo (sag C-173/10), Paola Tonachella (sag C-174/10), Pietro Calogero (sag C-175/10) og Danilo Spina (sag C-176/10)

Sagsøgt: Ministero dell'Interno

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorefter virksomhed med indgåelse af væddemål er forbeholdt nationale erhvervsdrivende, der har opnået en koncession — restriktioner for åbning af nye centre for indgåelse af væddemål i forhold til indehaverne af nye koncessioner — fortabelse af koncessionerne i tilfælde af grænseoverskridende udbud af spil, som svarer til dem, der betragtes som »offentlige« — forenelighed med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagerne omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hesteveddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

(1) EUT C 161 af 19.6.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Alessandro Sacchi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Roma — Italien)

(Sag C-255/10) [1]

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Roma

Tiltalt i straffesagen

Alessandro Sacchi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Roma — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

[1] EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Matteo Minesi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Verbania — Italien)

(Sag C-279/10) [1]

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Verbania

Tiltalt i straffesagen

Matteo Minesi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale del Riesame di Verbania — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

([1]) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti og Concetta Zungri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Prato — Italien)

(Sag C-413/10) ([1])

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Prato

Tiltalte i straffesagen

Michela Pulignani, Alfonso Picariello, Bianca Cilla, Andrea Moretti, Mauro Bianconi, Patrizio Gori, Emilio Duranti og Concetta Zungri

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Ordinario di Prato — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

(1) EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Raffaele Russo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien)

(Sag C-501/10) (1)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Raffaele Russo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

(1) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta mod Massimiliano Rizzo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italien)

(Sag C-107/11) [1]

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta

Sagsøgt: Massimiliano Rizzo

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

[1] EUT C 139 af 7.5.2012.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Raffaele Arrichiello (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien)

(Sag C-368/11) [1]

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Raffaele Arrichiello

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud, anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.*

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

(1) EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. februar 2012 — straffesag mod Vincenzo Veneruso (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-612/11) (1)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — indsamling af væddemål på sportsbegivenheder — krav om koncession — følger, der skal drages af en tilsidesættelse af EU-retten i forbindelse med tildelingen af koncessioner — tildeling af 16 300 supplerende koncessioner — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — retssikkerhedsprincippet — beskyttelse af indehaverne af forudgående koncessioner — nationale bestemmelser — obligatoriske minimumsafstande mellem steder for indsamling af væddemål — lovlighed — grænseoverskridende aktivitet, som kan sidestilles med den, der er genstand for koncessionen — forbud i henhold til de nationale bestemmelser — lovlighed)

(2012/C 151/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Tiltalt i straffesagen

Vincenzo Veneruso

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Milano — fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — virksomhed med indgåelse af væddemål — national lovgivning, hvorved denne virksomhed underlægges en betingelse om opnåelse af en koncession og en tilladelse vedrørende offentlig sikkerhed — beskyttelse af retssubjekter, der har opnået koncessioner og tilladelser ved tildelingsprocedurer, hvorved andre erhvervsdrivende inden for samme sektor uretmæssigt er blevet udelukket — foreneligheden med artikel 43 EF og 49 EF (nu artikel 49 TEUF og 56 TEUF)

Konklusion

1) *Såvel artikel 43 EF og 49 EF som ligebehandlings- og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat, som i strid med EU-retten har udelukket en kategori af erhvervsdrivende fra tildelingen af koncessioner på udøvelse af en økonomisk aktivitet, og som forsøger at rette op på denne tilsidesættelse ved at sende et betragteligt antal nye koncessioner i udbud, beskytter den markedsposition, der er opnået af de eksisterende erhvervsdrivende, ved bl.a. at fastsætte minimumsafstande mellem de nye koncessionshaveres og de eksisterende erhvervsdrivendes forretningssteder.*

2) *Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at der over for personer, der er knyttet til en erhvervsdrivende, som i strid med EU-retten var blevet udelukket fra et udbud,*

anvendes sanktioner for udøvelsen af organiseret væddemålsvirksomhed uden koncession og uden polititilladelse, også efter det nye udbud, der skulle rette op på denne tilsidesættelse af EU-retten, i det omfang dette udbud og den heraf følgende tildeling af nye koncessioner ikke på effektiv vis har rettet op på den ulovlige udelukkelse af den nævnte erhvervsdrivende fra det forudgående udbud.

3) *Det følger af artikel 43 EF og 49 EF, af ligebehandlingsprincippet, af gennemsigtighedsforpligtelsen samt af retssikkerhedsprincippet, at betingelserne og bestemmelserne i forbindelse med et udbud som det i hovedsagen omhandlede — og navnlig de bestemmelser, der fastsætter fortabelsen af retten til koncessioner, som er blevet tildelt på grundlag af et sådant udbud, såsom de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 23, stk. 2, litra a), og stk. 3 i aftaleudkastet mellem det selvstændige organ, som administrerer statslige monopoler, og tilslagsmodtageren af koncessionen vedrørende hasardspil på andre begivenheder end hestevæddeløb — skal være formuleret klart, præcist og utvetydigt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.*

(1) EUT C 65 af 3.3.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 20. februar 2012 — Swm Costruzioni 2 SpA og D.I. Mannocchi Luigino mod Provincia di Fermo

(Sag C-94/12)

(2012/C 151/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Swm Costruzioni 2 SpA og D.I. Mannocchi Luigino

Sagsøgt: Provincia di Fermo

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 47, stk. 2, i direktiv 2004/18/EF (1) fortolkes således, at den i princippet er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, såsom den italienske artikel 49, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 163/2006, som undtagen i særlige tilfælde indeholder forbud mod at benytte sig af mere end én hjælpevirksomhed, idet den bestemmer, at »[i] forbindelse med bygge- og anlægsarbejde må deltageren udelukkende benytte sig af én hjælpevirksomhed for hver kvalifikationskategori. I udbudsmaterialet kan det tillades, at der gøres brug af flere hjælpevirksomheder alt efter udbudsbeløbet og ydelsernes natur […]«

(1) EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 24. februar 2012 — Fastweb SpA mod Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

(Sag C-100/12)

(2012/C 151/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fastweb SpA

Sagsøgt: Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

Procesdeltagere: Telecom Italia S.p.A. og Path-net S.p.A.

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne om parternes lighed, ikke-forskelsbehandling og sikring af konkurrencen i offentlige udbud i medfør af direktiv 89/665/EØF (1), som ændret ved direktiv 2007/66/EF (2), til hinder for en fast retspraksis som den, der fremgår af afgørelse nr. 4 af 2011 truffet af Consiglio di Statos plenarforsamling, hvori det fastslås, at behandlingen af en særskilt begæring, hvorved sagsøgeren i hovedsagens kompetence anfægtes, idet den pågældendes deltagelse i udbuddet anfægtes, nødvendigvis må gå forud for behandlingen af hovedsøgsmålet, også selv om sagsøgeren i hovedsagen har en instrumentel interesse i en ny udbudsprocedure og uanset antallet af deltagere, idet der navnlig sigtes på det tilfælde, at der kun er to deltagere i udbuddet (som er de samme som sagsøger i hovedsagen og sagsøger i det særskilte søgsmål), som begge ønsker at udelukke modparten fra udbuddet på grund af manglende opfyldelse af minimumskravene i de fremførte tilbud?

(1) EFT L 395, s. 33.
(2) EUT L 335, s. 31.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Essent NV og Essent Nederland BV

(Sag C-105/12)

(2012/C 151/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staat der Nederlanden

Sagsøgte: Essent NV og Essent Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 345 TEUF fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter?

2) Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter, eller i det mindste, at koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter ikke skal efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser?

3) Udgør de også til grund for Won [Wet onafhankelijk netbeheer, lov om uafhængig netdrift] liggende målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvingende almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de frie kapitalbevægelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Eneco Holding NV

(Sag C-106/12)

(2012/C 151/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staat der Nederlanden

Sagsøgt: Eneco Holding NV

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 345 TEUF fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter?

2) Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet, eller i det mindste, at koncernforbuddet ikke skal efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser?

3) Udgør de også til grund for Won [Wet onafhankelijk netbeheer, lov om uafhængig netdrift] liggende målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvingende almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de frie kapitalbevægelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. februar 2012 — Staat der Nederlanden mod Delta NV

(Sag C-107/12)

(2012/C 151/28)

Processprog: Nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staat der Nederlanden

Sagsøgt: Delta NV

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 345 TEUF fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter?

2) Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet, eller i det mindste, at koncernforbuddet ikke skal efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser?

3) Udgør de også til grund for Won [Wet onafhankelijk netbeheer, lov om uafhængig netdrift] liggende målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvingende almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de frie kapitalbevægelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Vâlcea (Rumænien) den 29. februar 2012 — SC Volksbank România SA mod Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

(Sag C-108/12)

(2012/C 151/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Vâlcea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Volksbank România SA

Sagsøgte: Ionuț-Florin Zglimbea, Liana-Ramona Zglimbea

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 ([1]) fortolkes således, at begreberne aftalens hovedgenstand og pris, som denne bestemmelse henviser til, omfatter de komponenter, som udgør den modydelse et kreditinstitut har ret til i henhold til en forbrugerkreditaftale, dvs. de årlige omkostninger i procent for en forbrugerkreditaftale (som defineret i direktiv 2008/48 ([2]) om forbrugerkreditaftaler), som hovedsagelig består af en fast eller variabel rentesats, bankgebyrer og andre omkostninger, som er inkluderet og defineret i aftalen?

([1]) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 29. februar 2012 — Ministero per i beni e le attività culturali m.fl. mod Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia m.fl.

(Sag C-111/12)

(2012/C 151/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero per i beni e le attività culturali m.fl.

Sagsøgte: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE) og Ordine degli Architetti di Venezia.

Præjudicielle spørgsmål

1) Er direktiv 85/384/E[Ø]F ([1]) for så vidt angår den del (artikel 10 og 11), hvori den som en overgangsforanstaltning tillader udøvelsen af virksomhed på arkitekturområdet for borgere fra andre medlemsstater, der er i besiddelse af de udtrykkeligt angivne kvalifikationsbeviser, til hinder for at anse en administrativ praksis i Italien for lovlig, hvis retlige grundlag er artikel 52, stk. 2, første del, i kongeligt dekret nr. 2537 fra 1925, hvori det er fastsat, at visse arbejder i relation til ejendomme af kunstnerisk værdi specifikt er forbeholdt ansøgere med kvalifikationsbevis som »arkitekt« eller for ansøgere, som beviser, at de opfylder særlige uddannelseskrav, der er specifikke for branchen for kulturelle goder, og er mere vidtgående end de krav, som generelt giver adgang til erhverv på arkitekturområdet i henhold til det nævnte direktiv?

2) Kan denne praksis nærmere bestemt bestå i, at også erhvervsudøvere fra andre medlemsstater end Italien, selv om de er i besiddelse af et kvalifikationsbevis, som i princippet berettiger til udøvelse af erhverv på arkitekturområdet, skal gennemgå en specifik vurdering af den professionelle kompetence (dvs. således som det er tilfældet for italienske erhvervsudøvere i forbindelse med aflæggelse af statseksamen som arkitekt) alene med henblik på adgangen til at udføre de former for arbejder, der er omfattet af artikel 52, stk. 2, første del, i kongeligt dekret nr. 2357 fra 1925?

([1]) EFT L 223, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 1. marts 2012 — Donal Brady mod Environmental Protection Agency

(Sag C-113/12)

(2012/C 151/31)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court, Irland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Donal Brady

Sagsøgt: Environmental Protection Agency

Præjudicielle spørgsmål

I mangel af en endelig fortolkning af begrebet »affald« i EU's lovgivning ønskes det oplyst, om en medlemsstat ifølge national lovgivning må pålægge en producent af svinegylle at godtgøre, at gylle ikke er affald, eller om affald skal klassificeres efter objektive kriterier som dem, der er opstillet i Den Europæiske Unions Domstols praksis:

1) Hvis affald skal klassificeres efter objektive kriterier som dem, der er opstillet i EU-Domstolens praksis, hvor sikkert skal det så være, at der sker genanvendelse af den svinegylle, som indehaveren af en tilladelse opsamler og opbevarer eller kan opbevare i op til 12 måneder, før den overdrages til brugerne?

2) Hvis svinegylle er affald eller klassificeres som affald under anvendelse af de relevante kriterier, har en medlemsstat så ret til at holde en national producent — der ikke anvender gyllen på sin egen jord, men afhænder den til andre jordejere, for at de kan anvende den som gødning på deres jord — personligt ansvarlig for, at disse brugere overholder EU's regler om kontrol med affald og/eller gødningsstoffer, for at sikre, at der ikke opstår alvorlig miljøforurening, når de andre jordejere anvender denne svinegylle ved at sprede den ud på jorden?

3) Falder den nævnte svinegylle uden for definitionen af »affald« i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), nr. iii), i direktiv 75/442/EØF ([1]), som ændret ved Rådets direktiv 91/156 ([2]), fordi den »allerede er undergivet andre bestemmelser«, og navnlig ved Rådets direktiv 91/676/EØF ([3]), for så vidt som Irland på det tidspunkt, hvor tilladelsen blev udstedt, ikke havde gennemført Rådets direktiv 91/676/EØF, der ikke fandtes andre indenlandske regler om anvendelse af svinegylle som gødning på markerne, og Rådets direktiv (EF) nr. 1774/2002 ([4]) endnu ikke var blevet vedtaget?

([1]) Rådets direktiv 75/442/EØF af 15.7.1975 om affald (EFT L 194. s. 39).
([2]) Rådets direktiv 91/156/EØF af 18.3.1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald (EFT L 78, s. 32).
([3]) Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L. 375, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3.10.2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (EFT L 273, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Burgos (Spanien) den 5. marts 2012 — La Retoucherie de Manuela, S.L. mod La Retoucherie de Burgos, S.C.

(Sag C-117/12)

(2012/C 151/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Burgos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: La Retoucherie de Manuela, S.L.

Sagsøgt: La Retoucherie de Burgos, S.C.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal udtrykket »den grund og det lokale, hvorfra køberen drev virksomhed i kontraktperioden« i artikel 5, litra b), i forordning nr. 2790/1999 ([1]) forstås således, at det er begrænset til det fysiske sted eller rum, hvorfra varerne blev solgt eller tjenesteydelserne blev leveret, mens kontrakten var i kraft, eller omfatter det hele det område, hvori køberen har udøvet virksomhed i kontraktperioden?

2) Dersom Domstolen måtte finde, at den første fortolkning er den korrekte, skal der da — ved en franchisekontrakt, hvorefter franchisetager tildeles et bestemt område — ved ordene »den grund og det lokale« forstås det område, hvor franchisetager drev virksomhed i kontraktperioden?

([1]) Kommissionens forordning af 22.12.1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EFT L 336, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Giurgiu (Rumænien) den 6. marts 2012 — SC Volksbank România SA mod Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Sag C-123/12)

(2012/C 151/33)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Giurgiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Volksbank România SA

Sagsøgt: Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF ([1]) fortolkes således, at begreberne »aftalens hovedgenstand« og »pris«, som der henvises til i denne bestemmelse, omfatter de elementer, der udgør den modydelse, et kreditinstitut er berettiget til i henhold til en kreditaftale, dvs. kreditaftalens årlige omkostninger i procent, der særligt udgøres af en fast eller variabel rentesats, provision og andre omkostninger, der er omfattet af og defineret i aftalen?

2) Kan artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at den tillader en medlemsstat, som har gennemført denne bestemmelse i national ret, ved udøvelsen af den dømmende myndighed at efterprøve, om kontraktvilkår, der vedrører aftalens hovedgenstand, er urimelige, og om priserne er passende?

([1]) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Plovdiv (Bulgarien) den 7. marts 2012 — AES-3C Maritza East 1 EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Plovdiv

(Sag C-124/12)

(2012/C 151/34)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Plovdiv

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AES-3C Maritza East 1 EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« Plovdiv

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en ordning som den i artikel 70, stk. 1, nr. 2, i loven om merværdiafgift omhandlede, hvorefter en afgiftspligtig ikke har ret til fradrag af moms erlagt for befordringsydelser, arbejdsbeklædning og beskyttelsesudstyr samt udgifter i forbindelse med tjenesterejser, fordi disse varer og tjenester er stillet vederlagsfrit til rådighed for fysiske personer, nærmere bestemt for arbejdstagere beskæftiget hos den afgiftspligtige, i overensstemmelse med artikel 168, litra a), og artikel 176 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]), når følgende omstændigheder tages i betragtning:

— Den afgiftspligtige har ikke indgået ansættelseskontrakter med arbejdstagerne, men beskæftiger dem på grundlag af en kontrakt om »tilrådighedsstillelse af personale«, som er indgået med en anden afgiftspligtig, som er de beskæftigedes arbejdsgiver

— de modtagne befordringsydelser udgøres af transport af arbejdstagerne fra de enkelte opsamlingssteder i forskellige områder til og fra arbejdspladsen, og der findes ikke nogen organiseret offentlig transport til og fra arbejdspladsen

— tilrådighedsstillelsen af arbejdsbeklædning og beskyttelsesudstyr er obligatorisk i henhold til loven om arbejdsforhold og loven om beskyttelse af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

— med hensyn til transportydelser, arbejdsbeklædning, beskyttelsesudstyr og udgifter til tjenesterejser ville der ikke være strid om retten til fradrag af indgående moms, såfremt disse varer og tjenester var erlagt og stillet til rådighed af de beskæftigedes arbejdsgiver. I det foreliggende tilfælde erhvervedes disse varer og ydelser af en afgiftspligtig, der ikke er arbejdsgiver, men som på grundlag af en kontrakt om tilrådighedsstillelse af personale har nytten af arbejdet og bærer de hermed forbundne omkostninger?

2) Giver artikel 176 i direktiv 2006/112/EF en medlemsstat bemyndigelse til i sammenhæng med dens tiltrædelse af Den Europæiske Union at indføre en betingelse, der begrænser retten til fradrag for indgående moms, nemlig »at goderne eller tjenesterne er bestemt til vederlagsfrie transaktioner«, når den lov, der var i kraft indtil tiltrædelsestidspunktet, ikke udtrykkeligt indeholdt en sådan begrænsning?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, følger det da heraf, at modtagne varer og tjenester er bestemt til »vederlagsfrie transaktioner«, såfremt de er købt med henblik på økonomisk virksomhed, men det — på grund af deres art — for deres anvendelse er nødvendigt, at de overlades de arbejdstagere, der beskæftiges i den afgiftspligtiges virksomhed?

(1) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho do Porto (Portugal) den 8. marts 2012 — Sindicato dos Bancários do Norte m.fl. mod BPN — Banco Português de Negócios, SA

(Sag C-128/12)

(2012/C 151/35)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas og Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo

Sagsøgt: BPN — Banco Português de Negócios, SA

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal ligebehandlingsprincippet, hvoraf følger et forbud mod forskelsbehandling, fortolkes således, at det finder anvendelse på arbejdere i den offentlige sektor?

2) Er den af staten pålagte nedsættelse af lønningerne ved nævnte finanslov for 2011, der alene finder anvendelse på arbejdere, som udøver deres funktioner inden for den statslige sektor eller offentlige virksomheder, i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den udgør en forskelsbehandling på grund af arbejdsforholdets offentlige karakter?

3) Skal retten til værdige arbejdsforhold, der er fastsat i nævnte artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (1), fortolkes således, at det uden arbejderens samtykke er forbudt at nedsætte lønnen, når arbejdskontrakten forbliver uændret?

4) Skal retten til værdige arbejdsforhold, der er fastsat i nævnte artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den svarer til retten til en rimelig løn, der er tilstrækkelig til, at arbejderne kan opretholde en passende levestandard for sig selv og deres familie?

5) Er en lønnedsættelse, der ikke udgør den eneste mulige, nødvendig og grundlæggende foranstaltning med henblik på konsolidering af de offentlige finanser i en situation, hvor landet befinder sig i en alvorlig økonomisk-finansiel krise, i strid med den rettighed, der er fastsat i artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den bringer leverstandarden og de finansielle forpligtelser, som arbejderne og deres familier har påtaget sig før denne nedsættelse, i fare?

6) Er den af den portugisiske stat på denne måde pålagte lønnedsættelse i strid med retten til værdige arbejdsforhold, idet den hverken er forudseelig eller forventelig for arbejderne?

(1) EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. marts 2012 — Consiglio Nazionale dei Geologi mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sag C-136/12)

(2012/C 151/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consiglio Nazionale dei Geologi

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

I. 1) Er nationale retsplejeregler, som fastlægger et system med processuelle hindringer såsom søgsmålsfrister, krav om anbringenders specifikke karakter, forbud mod ændring af de fremsatte krav under sagen og forbud mod, at retten ændrer en parts krav — til hinder for anvendelsen af artikel 267, stk. 3, TEUF vedrørende pligten for en ret, der pådømmer en sag i sidste instans, til at anmode om en præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsretten, der er rejst af en part i sagen?

2) Er en national rets beføjelse til at fungere som et »filter« med hensyn til spørgsmålets relevans og bedømmelsen af fællesskabsbestemmelsens klarhed til hinder for anvendelsen af artikel 267, stk. 3, TEUF vedrørende pligten for en ret, der pådømmer en sag i sidste instans, til at anmode om en præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsretten, der er rejst af en part i sagen?

3) Er artikel 267, stk. 3, TEUF, såfremt den fortolkes således, at en national ret, der pådømmer en sag i sidste instans, har en ubetinget pligt til at anmode om en præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsretten, der er rejst af en part i sagen, forenelig med princippet om en rimelig sagsbehandlingstid, som også er fastsat i fællesskabsretten?

4) Under hvilke faktiske og retlige omstændigheder udgør en national rets manglende iagttagelse af artikel 267, stk. 3, TEUF en »klar tilsidesættelse af fællesskabsretten«, og kan dette begreb have en anden rækkevidde og et andet anvendelsesområde med hensyn til et særligt søgsmål mod staten i henhold til lov nr. 117 af 13. april 1988 med henblik på »erstatning for skade forårsaget ved udøvelse af judicielle funktioner samt dommeres civilretlige ansvar« end med hensyn til et almindeligt søgsmål mod staten på grund af tilsidesættelse af fællesskabsretten?

II. For det tilfælde, at EU-Domstolen tilslutter sig tesen om et »grovmasket filter« […], der er til hinder for anvendelsen af de nationale retsplejeregler vedrørende anbringendernes specifikke karakter, skal anmodningen om præjudiciel afgørelse forelægges EU-Domstolen med det præcise ordvalg, hvormed den er blevet fremsat af appellanten [i hovedsagen], som er gengivet [i det følgende].

1) »[…] EU-Domstolen forelægges en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 101 TEUF (tidligere artikel 81 EF) med hensyn til lovbestemmelser og fagetiske regler vedrørende geologerhvervet samt de institutionelle opgaver for Consiglio Nazionale dei Geologi og reglerne for dets virksomhed med tilknytning til det foreliggende tilfælde, som gengives i det følgende, med henblik på at fastlægge, om de er forenelige med og lovlige henset til fællesskabsbestemmelserne (den nævnte artikel 101 TEUF) om konkurrence. […]

Artikel 9, særligt litra g), i lov nr. 112/1963: »Consiglio Nazionale dell'Ordine har følgende opgaver ud over de i medfør af andre bestemmelser pålagte opgaver: a) det fører tilsyn med overholdelsen af den lovgivning, der regulerer erhvervet, og alle øvrige bestemmelser vedrørende erhvervet; b) det fører registret og specialfortegnelsen og sørger for indførsler og sletninger; c) det sørger for at beskytte erhvervsbetegnelsen og træffer foranstaltninger, der sigter mod bekæmpelse af ulovlig udøvelse af erhvervet; d) det gennemfører disciplinærforanstaltninger; e) det foretager om nødvendigt opgørelsen af honorarer; f) det sørger for forvaltning af formuen tilhørende Ordine Nazionale samt udarbejdelse af det årlige budget og regnskab; g) det fastsætter det årlige bidrag, som skal betales af personer, der er optaget i registret eller specialfortegnelsen, samt gebyret for optagelse i registret eller fortegnelsen og gebyret for udstedelse af attester og udtalelser om honoraropgørelser inden for grænserne af det strengt nødvendige for at dække driftsudgifterne for Ordine Nazionale og ved en beslutning, som skal godkendes af Ministro della Giustizia (justitsministeren).«

Artikel 14, stk. 1, i lov nr. 616/1966: »En person, som er optaget i registret eller specialfortegnelsen, der udviser en adfærd, der strider mod erhvervets omdømme og værdighed, kan afhængigt af forholdets alvor pålægges en af følgende disciplinære sanktioner: 1) påtale; 2) udelukkelse fra udøvelse af erhvervet i en periode på højst 1 år; 3) eksklusion.«

Artikel 17 i lov nr. 616/1966: »Tariffen for honorarer og godtgørelser og kriterierne for godtgørelse af udgifter er fastlagt i dekret fra Ministro per la Grazia e Giustizia (red.: nuværende Ministro della Giustizia) (justitsministeren) i samråd med Ministro per l'Industria e per il Commercio (red.: nuværende Ministro per le Attività Produttive) (erhvervsministeren) efter forslag fra Consiglio Nazionale dei Geologi.«

Artikel 6 i den nye fagetiske kodeks af 19. december 2006 (beslutning nr. 143/2006), som ændret ved beslutning nr. 65 af 24. marts 2010, vedrørende »Erhvervsmæssige ydelser«: »Ydelsens effektivitet og virkning fastsættes på grundlag af: den iboende tekniske vanskelighed; omfanget af det ansvar, som påtages; opdragets særpræg; eventuelle tidligere tekniske løsninger, som kan anvendes i den konkrete situation; betydningen af de tekniske elementer, der er genstand for vurderingen; samtlige tekniske elementer, som skal koordineres; løsningens originalitet; arbejdets varighed og intensitet; samspillet med opdragsgiveren og med de øvrige personer, herunder erhvervsdrivende, der er involveret i ydelsen; værdien af arbejdet.«

Artikel 7 i den nye fagetiske kodeks af 19. december 2006 (beslutning nr. 143/2006), som ændret ved beslutning nr. 65 af 24. marts 2010, vedrørende »Erhvervets værdighed«: »Den erhvervsudøvendes værdighed er grundlæggende defineret ved: erhvervsydelsens sammensatte karakter og fuldstændighed; den erhvervsdrivendes evne til at påtage sig ansvar; rådighed over effektivt teknisk og erhvervsmæssigt udstyr; rådighed over og

parathed til at anvende tidssvarende instrumenter; organisering af en effektiv forretningsgang og professionelt personale; omhu ved udførelsen af arbejdet; rådighed over midler og strukturer til videreuddannelse, også af samarbejdspartnere og ansat personale; evne til hurtig og effektiv kommunikation med såvel opdragsgiveren som offentlige og private institutioner og organer og med offentligheden generelt.«

Artikel 17 i den nye fagetiske kodeks af 19. december 2006 (beslutning nr. 143/2006), som ændret ved beslutning nr. 65 af 24. marts 2010, vedrørende »Tarifparametre«: »Geologen skal ved fastsættelsen af honorarer overholde reglerne i lovdekret nr. 223/2006, ophøjet til lov nr. 248/2006; princippet om et passende vederlag jf. artikel 2233, stk. 2, i codice civile; og under alle omstændigheder alle gældende bestemmelser i lovgivningen på området. Tariffen, som er godkendt ved ministerielt dekret af 18. november 1971, som ændret og suppleret, og tariffen vedrørende offentlige kontrakter, som er godkendt ved ministerielt dekret af 4. april 2001 for så vidt angår den del, der vedrører geologer, udgør det lovlige og objektive, tekniske/erhvervsmæssige referenceelement ved vurderingen, fastlæggelsen og definitionen af honorarer mellem parterne.« Specielt på dette punkt anmodes EU-Domstolen om at afklare, hvorvidt det er i strid med artikel 101 TEUF at angive lovdekret nr. 223/2006, med et numerisk og tidsmæssigt system, som er det eneste historiske og lovlige system, både på nationalt plan og fællesskabsplan, som en gældende lovbestemmelse, der er bindende i sin helhed, hvilket utvivlsomt ikke har nogen betydning for kendskabet til lovbestemmelsen og dens bindende karakter.

Artikel 18 i den nye fagetiske kodeks af 19. december 2006 (beslutning nr. 143/2006), som ændret ved beslutning nr. 65 af 24. marts 2010, vedrørende »Fastsættelse af honoraret«: »Geologen — hvad enten denne udøver sit erhverv i en enkeltmandsvirksomhed, et selskab eller en sammenslutning — skal altid inden for rammerne af den gældende lovgivning som en garanti for ydelsernes kvalitet fastsætte sit eget honorar i forhold til arbejdets omfang og sværhedsgrad, erhvervets værdighed, den krævede tekniske viden og det krævede arbejde. Ordine Nazionale fører tilsyn med overholdelsen af denne regel under hensyntagen til principperne om erhvervsmæssig konkurrenceevne.«

Artikel 19 i den nye fagetiske kodeks af 19. december 2006 (beslutning nr. 143/2006), som ændret ved beslutning nr. 65 af 24. marts 2010, vedrørende »Offentligt udbud«: »Ved udbudsprocedurer, hvor de offentlige myndigheder lovligt undlader at anvende tariffen som vederlagsparameter, skal geologen under alle omstændigheder fastsætte sit tilbud på grundlag af arbejdets omfang og sværhedsgrad, erhvervets værdighed, den krævede tekniske viden og det krævede arbejde.«

[Henset til følgende]:

— I Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) med henblik på at »lette eller udvikle medlemmernes økonomiske aktiviteter« er det i sjette betragtning anført, at bestemmelserne — i forordningen, red. — ikke er til hinder for anvendelse på nationalt plan af retsregler og/eller etiske regler for udøvelse af en aktivitet eller et erhverv.

— Betragtning 43 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fastlægger: »Liberale erhverv, hvorved der i dette direktiv forstås erhverv, som udøves af enhver, der på grundlag af særlige erhvervsmæssige kvalifikationer personligt, på eget ansvar og erhvervsmæssigt leverer intellektuelle ydelser i opdragsgiverens og almenhedens interesse, er omfattet af dette direktiv, for så vidt de liberale erhverv er lovregulerede. Udøvelsen af et liberalt erhverv kan i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten være omfattet af specifikke juridiske forpligtelser i henhold til den nationale lovgivning og de autonomt fastsatte fagregler, som de respektive organisationer har fastlagt inden for rammerne heraf, og som er en garanti for og videreudvikler professionalisme, kvalitet og det til opdragsgiveren bestående tillidsforhold.«

Betragtning 115 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, også kendt som tjenesteydelsesdirektivet, foreskriver: »Adfærdskodekserne på fællesskabsplan fastsætter minimumsstandarder for adfærd og supplerer medlemsstaternes lovbestemte krav. De er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten træffer strengere lovmæssige foranstaltninger, eller at de nationale faglige organisationer yder bedre beskyttelse i deres nationale adfærdskodekser.«

Afslutningsvist anmodes EU-Domstolen om at udtale sig om spørgsmålet vedrørende foreneligheden med artikel 101 TEUF af sondringen — på det retlige plan og set ud fra sammenslutningens organisation — dels mellem virksomheder inden for liberale erhverv og kommercielle virksomheder, dels mellem konkurrence inden for liberale erhverv og konkurrence mellem kommercielle virksomheder.«

2) »a) Forbyder artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser eller er de til hinder for, at der ved opgørelsen af erhvervsmæssige honorar henvises til elementer som den erhvervsdrivendes — i det konkrete tilfælde geologens — omdømme og værdighed?

b) Indebærer henvisningen til elementer som erhvervets omdømme og værdighed i henhold til artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser begrænsninger for konkurrencen mellem selvstændige erhvervsdrivende?

c) Kan kravene vedrørende omdømme og værdighed, som elementer til opgørelse af den erhvervsdrivendes honorar i forbindelse med tariffer, hvis mindstehonorarer udtrykkeligt må fraviges — henset til, at artikel 17 i den nye fagetiske kodeks for geologer udtrykkeligt og formelt henviser til de bestemmelser, der tillader denne fravigelse (lovdekret nr. 223/2006, ophøjet til lov nr. 248/2006) — efter artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser antages at foranledige til en konkurrencebegrænsende adfærd?

d) Forbyder artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser, at der henvises til tariffen — der for geologer er fastlagt ved en statslig foranstaltning, nemlig et ministerielt dekret udstedt af justitsministeren i samråd med erhvervsministeren, hvis mindstehonorarer må fraviges, som anført ovenfor, som følge af, at artikel 17 i den nye fagetiske kodeks udtrykkeligt og formelt henviser til lovdekret nr. 223/2006 — alene som teknisk/erhvervsmæssigt referenceelement ved fastsættelsen af honorarer?

e) Forbyder artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser en sammenhæng mellem ydelsernes omfang, kravene vedrørende omdømme og værdighed, som fastlagt i bl.a. artikel 6 og 7 i den nye fagetiske kodeks, og de erhvervsmæssige honorarer jf. artikel 2233, stk. 2, i codice civile, ifølge hvilken»honorarets størrelse opgøres på grundlag af arbejdets omfang og erhvervets omdømme«?

f) Kan henvisningen til artikel 2233, stk. 2, i codice civile, da i henhold til artikel 101 TEUF antages at være lovlig og ikke føre til konkurrencebegrænsende virkninger?

g) Er erhvervssammenslutninger — i den foreliggende sag geologsammenslutningen — som er reguleret af specifikke nationale bestemmelser, der er blevet vedtaget til opnåelse af institutionelle formål, i medfør af artikel 101 TEUF eller andre konkurrenceretlige fællesskabsbestemmelser retligt ligestillet med karteller eller sammenslutninger af kommercielle virksomheder med konkurrencebegrænsende formål?

h) Kan et lovbestemt obligatorisk bidrag til en sammenslutning — vedtaget til forfølgelse af institutionelle opgaver og formål — efter artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser ligestilles med den økonomiske fortjeneste, som opnås i forbindelse med salg af varer og tjenesteydelser ved konkurrenceskadelig adfærd udvist af sammenslutninger af virksomheder?

i) Begrunder artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser pålæggelsen af en sanktion i det konkrete tilfælde?

j) Berettiger artikel 101 TEUF eller andre fællesskabsbestemmelser, at der betales et tvangsmæssigt opkrævet beløb af det lovbestemte obligatoriske bidrag til sammenslutningen, idet bidraget ligestilles med indtjening og indtægt i forbindelse med økonomiske/kommercielle karteller?

[…].«

III. a) Subsidiært — såfremt Domstolen besvarer spørgsmålene om fortolkningen artikel 267, stk. 3, TEUF således, at de nationale retsplejeregler ikke har nogen indflydelse, og at den nationale ret har en pligt til at bistå parterne, og besvarer appellantens præjudicielle spørgsmål således, at dennes spørgsmål er for generelt formuleret — er fællesskabsbestemmelserne om konkurrence og om erhverv, og i særlig grad de af appellanten i sit spørgsmål påberåbte fællesskabsbestemmelser, da til hinder for indførelse af fagetiske regler, hvorefter honoraret står i forhold til erhvervets omdømme og værdighed samt kvaliteten og kvantiteten af det udførte arbejde, med det resultat, at honorarer under det i tariffen fastsatte mindstehonorar (som derfor er konkurrencedygtige) kan medføre en disciplinær sanktion som følge af overtrædelse af de fagetiske regler?

b) Subsidiært — såfremt Domstolen dels besvarer spørgsmålene om fortolkningen af artikel 267, stk. 3, TEUF således, at de nationale retsplejeregler ikke har nogen indflydelse, og at den nationale ret har en pligt til at bistå parterne, og besvarer appellantens præjudicielle spørgsmål således, at dennes spørgsmål er for generelt formuleret — kan fællesskabsbestemmelserne om konkurrence, og i særlig grad den lovgivning, som forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, da fortolkes således, at fagetiske regler fastsat af erhvervssammenslutninger kan kvalificeres som konkurrencebegrænsende aftaler, hvis de — når de angiver erhvervets omdømme og værdighed samt kvaliteten og kvantiteten af det udførte arbejde som kriterier for opgørelsen af den erhvervsdrivendes honorar — medfører, at det i tariffen fastsatte mindstehonorar ikke må fraviges, og dermed begrænser konkurrencen som følge af denne ufravigelighed?

c) Subsidiært — såfremt Domstolen dels besvarer spørgsmålene om fortolkningen af artikel 267, stk. 3, TEUF således, at de nationale retsplejeregler ikke har nogen indflydelse, og at den nationale ret har en pligt til at bistå parterne, og besvarer appellantens præjudicielle spørgsmål således, at dennes spørgsmål er for generelt formuleret — er fællesskabsbestemmelserne om konkurrence, og i særlig grad den lovgivning, som forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, da til hinder for, at en bestemt adfærd sanktioneres som en konkurrencebegrænsende aftale ifølge den nationale lovgivning, men ikke ifølge fællesskabslovgivningen, i enhver situation, hvor de nationale konkurrenceregler er strengere end fællesskabsreglerne, særligt hvis den nationale lovgivning fastsætter, at det i tariffen for et erhverv fastsatte mindstehonorar kan fraviges, hvorimod fællesskabsretten under bestemte betingelser tilsyneladende fortsat tillader et forbud mod at fravige minimumstakster, hvilket medfører, at en adfærd udvist af en erhvervssammenslutning, som indebærer, at det i tariffen fastsatte mindstehonorar ikke må fraviges, udgør en konkurrencebegrænsende aftale i henhold til den nationale lovgivning, men muligvis ikke i henhold til fællesskabslovgivningen?

Sag anlagt den 14. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-137/12)

(2012/C 151/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Cujo, I. Rogalski og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester ([1]) annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det første anbringende gør Kommissionen gældende, at artikel 114 TEUF ikke udgør et korrekt retsgrundlag for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Efter sagsøgerens opfattelse burde afgørelsen nemlig have været baseret på artikel 207, stk. 4, TEUF, som giver Rådet beføjelse til at indgå internationale aftaler på området for den fælles handelspolitik, som defineret i artikel 207, stk. 1, TEUF. Den omhandlede konvention tilsigter ikke en »forbedring af det indre markeds funktionsmåde«, idet dens primære formål er at »lette« og »fremme« leveringen af adgangsstyrede tjenester mellem Unionen og øvrige europæiske lande. Konventionen har en direkte og umiddelbar virkning på såvel leveringen af adgangsstyrede tjenester som på handel med ulovlige anordninger og på tjenester, der vedrører disse anordninger. Følgelig falder konventionen ind under anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik.

Med det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af Unionens eksterne enekompetence (artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1 og 2, TEUF), idet Rådet fandt, at indgåelsen af konventionen ikke henhørte under Unionens enekompetence, hvorimod konventionen henhører under den fælles handelspolitik eller under alle omstændigheder, at indgåelsen af konventionen kan påvirke de fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

([1]) EUT L 336, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 15. marts 2012 — Rusedespred OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-138/12)

(2012/C 151/38)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rusedespred OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en afgiftspligtig i henhold til princippet om afgiftsmæssig neutralitet inden for den fastsatte forældelsesfrist berettiget til at kræve tilbagebetaling af moms, som urigtigt er blevet faktureret og ikke skyldes, når den transaktion, for hvilken den afgiftspligtige har beregnet moms, er afgiftsfri i henhold til national ret, der ikke er risiko for tab af afgiftsindtægter, og den nationale lovbestemte ordning om berigtigelse af fakturaer ikke er anvendelig?

2) Er det fælles merværdiafgiftssystem samt principperne om neutralitet, effektivitet og ligebehandling til hinder for oppebørselsmyndighedernes afvisning af tilbagebetaling til en afgiftspligtig af moms, som denne har anført i en faktura, som den afgiftspligtige har udstedt, hvilken afvisning støttes på en national bestemmelse til gennemførelse af artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]), når afgiften ikke skyldes, da der er tale om en afgiftsfri transaktion, men den med urette er blevet faktureret, beregnet og betalt, såfremt modtageren af leveringen eller tjenesteydelsen allerede ved en endelig afgiftskontrolafgørelse er blevet nægtet fradragsret for indgående afgift vedrørende samme transaktion med den begrundelse, at leverandøren af varer eller tjenesteydelser har beregnet afgiften uretmæssigt?

3) Kan den afgiftspligtige umiddelbart påberåbe sig de principper, der gælder for det fælles merværdiafgiftssystem, konkret principperne om afgiftsmæssig neutralitet og effektivitet, for at imødegå henholdsvis en national ordning eller afgiftsmyndighedernes eller domstolenes anvendelse af denne, eller en manglende national ordning, hvorved de nævnte principper tilsidesættes?

([1]) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 21. marts 2012 — Hristomir Marinov mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« gr. Varna — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-142/12)

(2012/C 151/39)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hristomir Marinov

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« gr. Varna — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 18, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]) fortolkes således, at den også omfatter sådanne tilfælde, hvor ophøret af den afgiftspligtige økonomiske virksomhed skyldes, at den afgiftspligtige på grund af slettelse af registeret ikke længere må fakturere og fradrage moms?

2) Er artikel 74 og 80 i direktiv 2006/112 til hinder for en national bestemmelse, der forskriver, at i tilfælde, hvor den afgiftspligtige økonomiske virksomhed er ophørt, er afgiftsgrundlaget for en transaktion normalværdien af de formuegenstande, der forefindes på tidspunktet for slettelsen af registeret?

3) Har artikel 74 i direktiv 2006/112 direkte virkning?

4) Er længden af perioden mellem købet af formuegenstandene og ophøret af den afgiftspligtige økonomiske virksomhed samt de værdiforringelser, der er sket efter formuegenstandenes anskaffelse, af betydning ved fastsættelsen af afgiftsgrundlaget efter artikel 74 i direktiv 2006/112?

([1]) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hovrätten för Nedre Norrland (Sverige) den 26. marts 2012 — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB mod Frank Koot og Evergreen Investments AB

(Sag C-147/12)

(2012/C 151/40)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Hovrätten för Nedre Norrland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Sagsøgt: 1) Frank Koot

2) Evergreen Investments AB

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at de udgør en fuldstændig undtagelse til hovedreglen i artikel 2 i sager om erstatning?

2) Skal begrebet »erstatning uden for kontrakt« i forordningens artikel 5, stk. 3, fortolkes således, at bestemmelsen omfatter en fordringshavers sag, anlagt mod et medlem af bestyrelsen for et selskab, hvis sagen er anlagt med påstand om, at bestyrelsesmedlemmet er ansvarligt for selskabets gæld, når bestyrelsesmedlemmet ikke har vedtaget formelle foranstaltninger for at kontrollere selskabets økonomiske situation og i stedet drevet virksomheden videre og pådraget selskabet yderligere gæld?

3) Skal begrebet »erstatning uden for kontrakt« i forordningens artikel 5, stk. 3, fortolkes således, at bestemmelsen omfatter en fordringshavers sag, anlagt mod en ejer af et selskab, hvis sagen er anlagt med påstand om, at ejeren er ansvarlig for selskabets gæld, når aktieindehaveren driver virksomheden videre på trods af, at virksomheden er baseret på et for ringe kapitalgrundlag, og selskabet har pligt til at likvidere?

4) Skal begrebet »erstatning uden for kontrakt« i forordningens artikel 5, stk. 3, fortolkes således, at det omfatter en fordringshavers sag, anlagt mod en ejer af et selskab, som har forpligtet sig til at betale selskabets gæld?

5) Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, anses en eventuel skade så for at være indtruffet i Nederlandene eller i Sverige, hvis bestyrelsesmedlemmet har bopæl i Nederlandene, og manglerne i bestyrelsesforpligtelserne vedrører et svensk selskab?

6) Hvis spørgsmål 4 eller 5 besvares bekræftende, anses en eventuel skade så for at være indtruffet i Nederlandene eller i Sverige, hvis ejeren har bopæl i Nederlandene, og selskabet er svensk?

7) Hvis forordningens artikel 5, stk. 1, eller artikel 5, stk. 3, finder anvendelse i en af de beskrevne situationer, har det da nogen betydning for anvendelsen af artiklerne, om den oprindelige fordringshaver har overdraget et krav til en anden person?

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. marts 2012 — Anex Customs BVBA mod Belgische Staat og KBC Bank NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-163/11) ([1])

(2012/C 151/41)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

([1]) EUT C 179 af 18.6.2011.

RETTEN

Rettens kendelse af 22. marts 2012 — Viasat Broadcasting UK mod Kommissionen

(Sag T-114/09) [1]

(Statsstøtte — tilbagebetaling af støtten — søgsmålsinteresse ophørt — ufornødent at træffe afgørelse)

(2012/C 151/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viasat Broadcasting UK Ltd (West Drayton, Middlesex, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne S. Kalsmose-Hjelmborg og M. Honoré)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved N. Khan og B. Martenczuken, derefter ved B. Stromsky og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (først ved J. Bering Liisberg, derefter ved C. Vang, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Biering og K. Lundgaard Hansen) og TV2/Danmark A/S (Odense C, Danmark) (ved advokat O. Koktvedgaard)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 4224 endelig af 4. august 2008, i sag N 287/2008 om redningsstøtten til TV2 Danmark A/S.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i nærværende sag.*

2) *Viasat Broadcasting UK Ltd, Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark og TV2/Danmark A/S bærer hver deres egne omkostninger.*

[1] EUT C 141 af 20.6.2009.

Rettens kendelse af 19. marts 2012 — Associazione »Giùlemanidallajuve« mod Kommissionen

(Sag T-273/09) [1]

(Konkurrence — aftaler — misbrug af dominerende stilling — afvisning af klage — berettiget interesse — fællesskabsinteresse — søgsmål, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2012/C 151/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Associazione «Giùlemanidallajuve» (Cerignola, Italien) (ved advokaterne L. Misson, G. Ernes og A. Pel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og V. Di Bucci, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Derenne)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zurich, Schweiz) (ved advokaterne A. Barav og D. Reymond)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 3916 af 12. maj 2009, hvorved Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 under henvisning til manglende berettiget interesse og manglende fællesskabsinteresse afviste sagsøgerens klage vedrørende påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF, begået af Federazione italiana giuoco calcio, Comitato olimpico nazionale italiano, Union of European Football Associations og Fédération Internationale de football association i forbindelse med disciplinære foranstaltninger, som er pålagt Juventus Football Club SpA., Torino (Italien) (sag COMP/39464 — Supporters Juventus Torino/FIGC-CONI-UEFA-FIFA).

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Associazione »Giùlemanidallajuve« bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.*

3) *Fédération internationale de football association (FIFA) bærer sine egne omkostninger.*

[1] EUT C 244 af 10.10.2009.

Rettens kendelse af 27. marts 2012 — Connefroy m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-327/09) [1]

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2012/C 151/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Philippe Connefroy (Le Rozel, Frankrig), Jean-Guy Gueguen (Carantec, Frankrig) og EARL de Cavagnan (Grézet-Cavagnan, Frankrig) (ved advokat C. Galvez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om salgsfremmeplanerne for frugt og grøntsager indført i Frankrig (EUT L 127, s. 11)

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *Philippe Connefroy, Jean-Guy Gueguen og EARL de Cavagnan skal, ud over at bære deres egne omkostninger, betale Europa-Kommissionens omkostninger.*

(1) EUT C 267 af 7.11.2009.

Rettens kendelse af 26. marts 2012 — Cañas mod Kommissionen

(Sag T-508/09) (1)

(Konkurrence — antidoping-regler — beslutning om at afvise en klage — ophør af et arbejdsforhold — bortfald af retlig interesse — ufornødent at træffe afgørelse)

(2012/C 151/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentina) (først ved advokaterne F. Laboulfie og C. Aguet, derefter ved advokat Y. Bonnard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Derenne)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Agence mondiale antidopage (Lausanne, Schweiz) (ved advokat G. Berrisch, solicitor D. Cooper og barrister N. Chesaites) og ATP Tour, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne B. van de Walle de Ghelcke og J. Marchandise)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7809 af 12. oktober 2009 i sag COMP/39471, hvorved Kommissionen med henvisning til manglende interesse for Fællesskabet afviste sagsøgerens klage over Det Internationale Antidopingagentur (WADA), ATP Tour Inc. (ATP) og Det Internationale Råd for Voldgift på Sportsområdet (CAS) vedrørende påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i nærværende sag.*

2) *Guillermo Cañas bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

3) *Det Internationale Antidopingagentur og ATP Tour, Inc. bærer deres egne omkostninger.*

4) *Det er ufornødent at træffe afgørelse om European Elite Athletes Associations begæring om intervention.*

(1) EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens kendelse af 29. marts 2012 — Asociaciôn Española de Banca mod Kommissionen

(Sag T-236/10) (1)

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtteordning, der muliggør skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af udenlandske kapitalandele — beslutning, der erklærer støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet, og ikke foreskriver tilbagesøgning af støtte — sammenslutning — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2012/C 151/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociaciôn Española de Banca (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñioz de Juan og R. Calvo Salinero)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, og subsidiært af artikel 4 i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 vedrørende skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af udenlandske kapitalandele C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007), som Spanien har gennemført (EUT 2011 L 7, s. 48)

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Asociaciôn Española de Banca betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 195 af 17.7.2010.

Rettens kendelse af 27. marts 2012 — European Goldfields mod Kommissionen

(Sag T-261/11) [1]

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — Grækenlands statsstøtte til mineselskabet Ellinikos Chrysos, bestående i overdragelse af minedriften Cassandra til en pris under den reelle markedsværdi og fritagelse for at betale afgifter af transaktionen — beslutning, der erklærer støtten ulovlig og anordner tilbagesøgning heraf med tillæg af renter — manglende retlig interesse — afvisning)

(2012/C 151/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Goldfields Ltd (Whitehorse, Yukon, Canada) (ved advokaterne K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova og P. Skouris)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/452/EU af 23. februar 2011 om Grækenlands statsstøtte C 48/08 (ex NN 61/08) til Ellinikos [Ch]rysos SA (EUT L 193, s. 27).

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *European Goldfields Ltd betaler sagens omkostninger.*

3) *Det er ufornødent at træffe afgørelse om Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomixanias Chrysous begæring om invervention.*

[1] EUT C 219 af 23.7.2011.

Rettens kendelse af 23. marts 2012 — Ecologistas en Acción mod Kommissionen

(Sag T-341/11) [1]

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — stiltiende afslag på aktindsigt — retlig interesse — udtrykkelig afgørelse vedtaget efter sagsanlægget — ufornødent at træffe afgørelse)

(2012/C 151/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ecologistas en Acción-CODA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Doreste Hernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral og P. Costa de Oliveira, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado M. Muñoz Pérez, bistået af advokat J.M. Rodriguez Cârcamo, derefter ved abogado del Estado S. Centeno Huerta)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse, hvorved sagsøgeren blev nægtet aktindsigt i visse dokumenter vedrørende godkendelse af projektet vedrørende konstruktionen af en havn i Granadilla (Tenerife, Spanien), som den spanske forvaltning har forelagt Kommissionen i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Ecologistas en Acción-CODA's omkostninger.*

3) *Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.*

[1] EUT C 252 af 27.8.2011.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-97/12)

(2012/C 151/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt deres efterfølgende gennemførelsesakter, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-432/11, Makhlouf mod Rådet ([1]).

([1]) EUT 2011 C 290, s. 13.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-98/12)

(2012/C 151/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([1]).

([1]) EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Syriatel Mobile Telecom mod Rådet

(Sag T-99/12)

(2012/C 151/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, hvoraf de tre første i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-432/11, Makhlouf mod Rådet ([1]), og i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([2]).

Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, der medfører en fordrejning af konkurrencevilkårene såvel i Den Europæiske Union og i Syrien, som disse to områder imellem.

([1]) EUT 2011 C 290, s. 13.
([2]) EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Almashreq Investment mod Rådet

(Sag T-100/12)

(2012/C 151/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Almashreq Investment Co. (Joint-Stock Holding Company) (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-432/11, Makhlouf mod Rådet ([1]) og i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([2]).

([1]) EUT 2011 C 290, s. 13.
([2]) EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Cham mod Rådet

(Sag T-101/12)

(2012/C 151/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Cham Holding Co. SA (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-432/11, Makhlouf mod Rådet ([1]), og i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([2]).

([1]) EUT 2011 C 290, s. 13.
([2]) EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 22. februar 2012 — Sorouh mod Rådet

(Sag T-102/12)

(2012/C 151/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sorouh Joint Stock Company (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

— Som følge heraf annulleres afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 og forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 samt gennemførelsesretsakterne hertil, for så vidt som de angår sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet anført i sag T-432/11, Makhlouf mod Rådet ([1]) og i sag T-433/11, Makhlouf mod Rådet ([2]).

([1]) EUT 2011 C 290, s. 13.
([2]) EUT 2011 C 290, s. 14.

Sag anlagt den 24. februar 2012 — T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen

(Sag T-103/12)

(2012/C 151/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: T&L Sugars Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen)

Sagsøgernes påstande

— Påstand om annullation af forordning nr. 1240/2011 nr. 1308/2011, nr. 1239/2011, nr. 1281/2011, nr. 1316/2011, nr. 1384/2011, nr. 27/2012 og nr. 57/2012 i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller påstand om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF antages til realitetsbehandling og tages til følge.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1240/2011 af 30. november 2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT 2011 L 318, s. 9) annulleres

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1308/2011 af 14. december 2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT 2011 L 332, s. 8) annulleres.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 af 30. november 2011 om en løbende licitation for produktionsåret 2011/12 for import af sukker under KN-kode 1701 til nedsat toldsats (EUT 2011 L 318, s. 4) annulleres.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1281/2011 af 8. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den første dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011 L 327, s. 60) annulleres.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1316/2011 af 15. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den anden dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011 L 334, s. 16) annulleres.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1384/2011 af 22. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den tredje dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011 L 343, s. 33) annulleres.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 27/2012 af 12. januar 2012 om den minimumstold for sukker, der skal fastsættes for den fjerde dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2012 L 9, s. 12) annulleres, og

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 57/2012 af 23. januar 2012 om suspension af den licitationsprocedure, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2012 L 19, s. 12) annulleres.

— Subsidiært antages påstanden om, at artikel 186, litra a), og 187 i forordning nr. 1234/2007 ([1]) er ulovlige, til realitetsbehandling, og påstanden tages til følge, og disse bestemmelser erklæres ulovlige, ligesom de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte har grundlag i disse bestemmelser, annulleres.

— EU, som repræsenteret ved Kommissionen, erstatter enhver skade, som sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af dens retlige forpligtelser, og erstatningens størrelse, for det tab sagsøgerne har lidt i perioden fra 1. april 2011 til 29. januar 2012, fastsættes til 87 399 257 EUR plus ethvert løbende tab, som sagsøgerne har lidt efter denne dato eller ethvert andet beløb, der svarer til den skade, som sagsøgerne har eller vil lide, ifølge bevis fremlagt af dem i løbet af denne procedure for især at tage hensyn til fremtidig skade.

— Der fastsættes en rente svarende til den sats, som Den Europæiske Centralbank på det gældende tidspunkt har fastsat for de vigtigste refinansieringstransaktioner, plus to procentpoint, eller enhver anden passende sats, som Retten fastsætter, der skal betales af erstatningsbeløbet fra tidspunktet for Rettens domsafsigelse til betaling sker.

— Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet de anfægtede foranstaltninger forskelsbehandler rørsukkerraffinaderier til fordel for sukkerroeforarbejdere.

2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af forordning nr. 1234/2007 og manglende retligt grundlag, idet Kommissionen ikke har nogen beføjelse til at forøge kvoter og skal opkræve høje, afskrækkende afgifter på frigivelse af sukker uden for kvoten. Kommissionen har heller ikke nogen beføjelse til at vedtage denne slags foranstaltning, som aldrig har været forudset i den grundlæggende lovgivning.

3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om retssikkerhed, idet forordning nr. 1239/2011 og dens gennemførelsesforordninger har skabt et system, hvorefter toldafgifter ikke er forudsigelige og fastlagt ved en konsekvent anvendelse af objektive kriterier, men snarere bestemt ved en subjektiv vilje til at betale uden en reel forbindelse med de faktiske produkter, der importeres.

4) Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet for så vidt, som Kommissionen let kunne have vedtaget mindre indgribende foranstaltninger, som ikke udelukkende var til skade for importerende raffinaderier.

5) Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af berettigede forventninger, idet Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes berettigede forventninger om at blive behandlet på en afbalanceret, retfærdig og ikke-diskriminerende måde.

6) Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af diligensprincippet, omhu og god forvaltningsskik, idet Kommissionen i første omgang undlod at handle i det hele trods gentagne advarsler om markedsforstyrrelser, og derefter vedtog åbenbart utilstrækkelige foranstaltninger til at imødegå disse forstyrrelser, og derved ødelagde den balance, som Rådet havde skabt mellem indenlandske producenter og importerende raffinaderier.

For så vidt angår annullation af forordning nr. 57/2012, har sagsøgerne kun påberåbt sig første, fjerde og sjette anbringende.

Subsidiært, har sagsøgerne gjort de ovennævnte anbringender gældende til anfægtelse af forordning 1239/2011 og forordning nr. 1308/2011 som påstande om ulovlighed på grundlag af artikel 277 TEUF. I det tilfælde, at Retten forkaster disse anbringender om annullation, har sagsøgerne nedlagt en påstand om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF til anfægtelse af artikel 186, litra a), og 187 i forordning nr. 1234/2007, som de anfægtede forordninger har hjemmel i, og har nedlagt påstand om annullation af disse bestemmelser i forordning nr. 1237/2007 og de anfægtede forordninger.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (EUT L 299, s. 1)

Rettens kendelse af 30. marts 2012 — Atlantean mod Kommissionen

(Sag T-125/08) (1)

(2012/C 151/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(1) EUT C 116 af 9.5.2008.

Rettens kendelse af 27. marts 2012 — Atlantean mod Kommissionen

(Sag T-368/08) (1)

(2012/C 151/57)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(1) EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens kendelse af 26. marts 2012 — PhysioNova mod KHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(Sag T-501/09) (1)

(2012/C 151/58)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(1) EUT C 37 af 13.2.2010.

Rettens kendelse af 28. marts 2012 — X Technology Swiss mod KHIM — Brawn (X Undergear)

(Sag T-581/10) (1)

(2012/C 151/59)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(1) EUT C 63 af 26.2.2011.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C … A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA